

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

14. NEDELJA MED LETOM - 9. julij 2023

Veronika Giuliani, mistikinja, opatinja

Ob 8.00: + Ivan in Danica Vončina

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek 10. 7. 2023

Amalija (Alma), redovnica

Ob 18.30: + Ivan Ahčin, obletna

Torek: 11. 7. 2023

Benedikt, opat, zavetnik Evrope

Ob 18.30: + Franc Škufca, po namenu družine Turk

Sreda: 12. 7. 2023

Mohor, škof in Fortunat, diakon, mučenca

Ob 7.00: + Marjan in Justina Kovačič, obletna

Četrtek: 13. 7. 2023

Henrik (Hinko) II., cesar

Ob 18.30: + Filip Ogrinc, obletna

Petek: 14. 7. 2023

Kamil de Lellis, duhovnik, redovni ustanovitelj

Ob 18.30: + Alojz in Slavko Žinkovič, obletna

Sobota: 15. 7. 2023

Bonaventura, škof, cerkveni učitelj

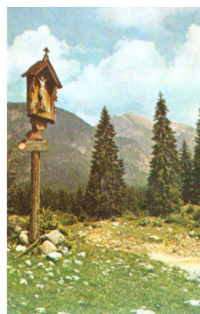
Ob 18.30: + Andrej Omejc, obletna

14. NEDELJA MED LETOM - 16. julij 2023

Karmelska Mati Božja, Karmen

Ob 8.00: + mama Marija Slanc, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 9. do 16. julija 2023

“PRIDITE K MENI

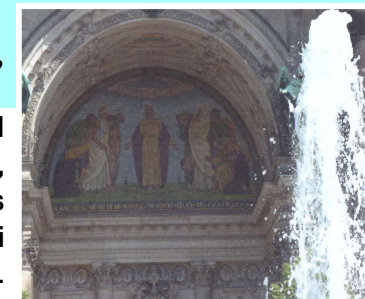
vs, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz bom dal, da se boste spočili”.

Ta Jezusova prošnja jemlje življenje resno, pozna trud in breme. To vabilo ni kakor glazura na torti, ampak nekaj, kar nam olajša življenje, kar nas poživi in osveži. Jezus nudi počitek - ne samo enkrat v letu, in to mora zadoščati dolgo časa, ampak stalno, sredi naporov, vsak dan znova.

Ko ste načrtovali počitnice in dopust, je kdo od vas pomislil tudi na to Jezusovo ponudbo? Da se spočijemo, načrpamo novih moči, si želimo, kjerkoli že nameravamo preživeti svoje proste dni. Želimo biti brez vsakodnevnih skrbi in dolžnosti, želimo odložiti vsa bremena in lahko zadihati v prostranosti pokrajin, gozdov, morja, mest ... Zdi se, kot da današnji evangelij (Mt 11,25-30) ne sodi v ta počitniški čas. Kakšen počitek je to, ki ga Jezus ponuja: “Vzemite nase moj jarem in učite se od mene” - to nič prijetno ne zveni za otroke in študente - “in našli boste počitek svojim dušam”. Slednje je tisto, česar nam ne more dati nobena destinacija: počitka, miru našim dušam.

Jarem je bila naprava, s katero je kmet varno pripeljal živino in tovor domov. V Jezusovem času so Božjo postavo primerjali z jarmom. Tudi Jezus sebe in svoj nauk primerja z *jarmom*, za katerega pa pravi, da je prijeten, *breme*, ki ga je lahko nositi. Grška beseda “lahko” pomeni tudi “ki se dobro prilega”. Živali so najprej izmerili jarem in jo nato pripeljali nazaj, da bi se prepričali, ali se ji dobro prilega. Jezus pravi, da se (nam) njegov jarem dobro prilega. Če ga občutimo včasih kot *breme*, je vendar narejen po naši meri in z Jezusovo pomočjo postane lahek.

Jezus torej želi biti z nami na počitnicah in na dopustu. Preživimo svoj prosti čas skupaj z njim. Samo on lahko da počitek našim dušam, da se ne bi vrnil morda *obremenjeni* domov. V lepoti in mogočnosti narave odkrivajmo skrite sledi Stvarnika in mu pošljimo kakšno hvaležno misel za življenje. Cerkev ne obiskujmo kot muzejev, ampak imejmo pogum poklekniti pred tabernakljem in tako poživimo tudi svojo vero. Ne pozabimo, da je v turističnih mestih in gorskih cerkvicah dobro poskrbljeno za nedeljsko bogoslužje. Okrepimo svoje telo, osvežimo svojo dušo, pa bo naš *jarem* prijeten in *breme* lahko, ko se vrnemo domov - in v svojo župnijo. Srečno!

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Krištofova nedelja, ko bomo blagoslavljali avtomobile in druga prevozna sredstva ter v zahvalo za srečno vožnjo darovali za misijonska vozila, bo letos **23. julija**.

SV. BENEDIKT (ok. 480-547), ZAVETNIK EVROPE

Razglasil ga je papež Pavel VI. 1964, ker je "s križem, knjigo in plugom prinesel krščanski napredek narodom, razkropljenim od Sredozemskega morja do Skandinavije, od Irske do prostranih nižin Poljske". Je oče zahodnega meništvja. Z redovnimi pravili, ki so preprosta življenjska navodila in jih je mogoče povzeti v treh besedah: **Moli in delaj**, navdihuje še danes ne samo benediktinske redovnike in redovnice, ampak tudi mnoge, ki v samostanu iščejo duhovno pomoč. Skladno povezovanje dela, molitve in počitka je tudi za nas ideal krščanskega prizadevanja za popolnost ali izpolnjevanje Božje volje.

Benedikt je živel v času, ki je v marsičem podoben našemu: na gospodarskem, družbenem in kulturnem področju se je takrat in se danes veliko spreminja. Kje se ustaviti? Kaj ima prihodnost? "**Poslušaj**" je prva in ključna beseda Benediktovega pravila: *poslušaj* svoje srce (v čigar globini ti Bog govori), *poslušaj* sestre in brate, *poslušaj* Božjo besedo.

SV. MOHOR in FORTUNAT

Najbrž poznate Mohorjevo družbo, najstarejšo slovensko knjižno založbo, ustanovljeno leta 1851 na pobudo blaženega škofa Slomška.

In zakaj je novi knjižni založbi izbral za varuha prav sv. Mohorja in Fortunata? Sam piše: "*Sv. Mohor je bil od samega sv. Petra v našem starodavnem Ogleju za škofa posvečen in iz Ogleja se je prisvetila Slovincem zveličavna luč svete krščanske vere*".

V svoji popolni predanosti slovenstvu in kot duhovnik je Slomšek čutil nujno, da ljudstvu zagotovi dostopne knjige, ki bodo Slovincem prinesle večjo bralno pismenost, širšo izobrazbo, lažje razumevanje Svetega pisma in poglobljanje krščanske vere, gradivo za šole, strokovna in splošna gospodarska znanja, razvedrilo in vsesplošno omiko v maternem jeziku. Mohorjeva družba je bila prva organizacija v slovenski zgodovini, ki je povezala in duhovno zedinila Slovence celotnega etničnega prostora, vključno s Prekmurci.

Članstvo v Mohorjevi družbi, ki je zajemalo tudi kmečkega bralca, je bilo izraz pripadnosti slovenstvu, pomenilo je dejanje upora proti pritiskom vseh treh totalitarizmov: nacizma, fašizma in komunizma.

Trdna zasidranost v koreninah slovenstva in krščanskih vrednot ter spoštovanju tradicije je vodilo za smelo prihodnost, v kateri želimo z močjo tiskane knjige skrbeti za ohranjanje in razvoj lepega slovenskega jezika in kulturnega ter duhovnega izročila, so ob 170 letnici (2021) prve slovenske založbe Mohorjeve družbe zapisali njeni sodelavci.

PROSIMO, NE SEDITE NA OSLA!

(Zah 9,9-10/Mt 11,25-30)

Besede današnjega starozaveznega berila so vzete iz preroka Zaharija. Ta prerok izhaja iz duhovniške družine in deluje v takratnem judovskem krajstvu na koncu babilonskega izgnanstva in vrnitve izraelskega ljudstva ok. 520 pred Kristusom. Ljudstvo je še vedno v šoku zaradi traumatičnih dogodkov uničenja Jeruzalema, vključno templja in deportacije. Druge sile so se izkazale vojaško močnejše in zmagale. Izraelsko ljudstvo je šibko in nemočno. In vrnitev, po kateri so dolgo hrepeneli, je bila možna, ker so Babilon porazili še močnejši Perzijci. Očitno je: vojaška moč odloča: blagor ali gorje ljudstvu. Povratniki doživljajo to na lastni koži. Vrnejo se v opustošeno državo in ostanejo politično podrejeni Perzijcem.

V ta položaj pride prerok Zaharija s svojo obljubo o pravičnem in zmagovitem kralju, ki je krotak in jezdi na oslu. In od tega kralja, ki ob svojem nastopu deluje nemočno, prerok pričakuje, da premaga vojaško močne in vzpostavi kraljestvo miru - do konca zemlje.

Tukaj bi preroka lahko naravnost vprašali: Kaj si kadil? Kaj ti je zameglilo občutek za resničnost? Z miroljubnim jezdecem na oslu bodo slabo ravnali, zato - in to je izraženo tudi na fotografiji: *Prosimo, ne sedite na osla!*

Tako so morda mislili ne le Zaharijevi sodobniki, ampak tudi kasnejše generacije. Doživeli so tujo oblast pod Aleksandrom Velikim in njegovimi nasledniki, ki so se jih mogli otresti samo z vojaškim odporom - da bi pozneje spet prišli pod rimsko oblast. Skratka: šibke bodo porivali. Ta izkušnja velja tudi v Jezusovem času, ko se Zaharijeve besede zopet oglasijo. Vsaj evangelist Matej vidi v Jezusovem vходу v Jeruzalem - *krotak je in jezdi na osličku* - izpolnitev prerokove vizije. Vprašanje, ali so obcestni navijači mislili enako. Ko so spoznali, da Jezus čisto nič ne misli na to, da bi strl rimsko oblast, se je, kot vemo, navdušenje cvetne nedelje hitro sprevrglo v morilsko sovraštvo velikega petka. Tudi za Jezusa bi bilo bolje: *Prosimo, ne sedite na osla!*

Priporočilo, ki še danes velja. V zadnjih mesecih so spričo ruske napadalne vojne proti Ukrajini tudi velike Cerkve poudarjale pravico do vojaške samoobrambe in odobravanje pošiljanje orožja Ukrajini. Toda ali je dandanes sploh mogoče doseči politični mir brez vojne? Vsakega, ki sede na osla in poziva k pogajanjem ali celo premirju, imajo za naivnega in se mu posmehujejo ali pa ga označijo za privrženca agresorja. Ali je Zaharijeve vizije, ki si jo je Jezus prisvojil, ko je vstopil v Jeruzalem, konec?

Da, če ne bi bilo tega, kar Jezus v današnjem evangeliju pravi: "*Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim in razodel malim. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč*". Je to, kar pravi človeška razumnost, res neumnost? Konec koncev, ali se modrost vojaške moči konča le v spirali nasilja? Kakorkoli, a zadevi z oslom še ni videti konca. Tisti, ki je na cvetno nedeljo sedel na njem, je umrl na križu, toda ni ostal mrtev ...